

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2Dnia 13 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący sędzia Ewa Taberska

2.1 Protokolant p.o. stażysty Mariola Urbanowicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań-Stare Miasto w Poznaniu Marii Włodarczak

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2020r.

sprawy **P. S.**

oskarżonej o czyn z art. 207 § 1 k.k.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu

z dnia 4 października 2019r. sygn. akt VIII K 407/19

1. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok
2. Zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 złotych i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 120 złotych.

Ewa Taberska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 87/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Stare Miasto w Poznaniu z 4 października 2019 roku, sygn. akt VIII K 407/19

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>Obraza prawa materialnego:</p> <p>1. w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonej, a to art. 207 § 1 k.k. polegająca na skazaniu P. S. za popełnienie tego występkę, pomimo nie zawarcia w sentencji wyroku wszystkich jego znamion, tj. okoliczności iż pokrzywdzona jest osoba najbliższą lub pozostającą w stałym lub przemijającym stosunku zależności od sprawcy</p> <p>2. polegającą na nieprawidłowym przyjęciu, iż okoliczność, że P. S. jest partnerką życiową syna pokrzywdzonej, a strony mieszkały razem w lokalu należącym wyłącznie do B. G., należy interpretować tak, że pokrzywdzona pozostaje w stałym lub przemijającym stosunku zależności od oskarżonej, co skutkowało mylnym przyjęciem, iż zachowania oskarżonej zrealizowało wszystkie znamiona przypisanego jej występkę</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut ten obejmujący punkty 1 i 2 apelacji nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Podnieść należy, iż w opisie czynu przypisanego wyrokiem, zgodnie z treścią art. 413 § 1 punkt 4 k.p.k. należy zawrzeć sposób popełnienia przestępstwa, jego ewentualne skutki, rodzaj atakowanego dobra chronionego</p>		

prawem, jak również czas i miejsce działania lub zaniechania sprawy. W tym zakresie Sąd Rejonowy sprostął wymogom cytowanego przepisu.

Oczywistym jest także, że obowiązkiem sądu meriti jest poczynienie ustaleń, czy pokrzywdzony przestępstwem z art. 207 §1 k.k. jest podmiotem zdatnym do popełnienia na nim występku znęcania. Temu zadaniu Sąd Rejonowy również sprostął, albowiem w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, mimo iż nie zawarł tego w opisie czynu przypisanego, wskazał, dlaczego uważa, że pokrzywdzona B. G. pozostawała w czasie popełnienia przez oskarżoną przestępstwa w stosunku zależności od oskarżonej. W opisie czynu natomiast Sąd Rejonowy wskazał w jaki sposób zostało popełnione przestępstwo i w stosunku do kogo, podając imię i nazwisko pokrzywdzonej oraz czas popełnienia przestępstwa, a więc okres kiedy to oskarżona zamieszkiwała wspólnie z pokrzywdzoną.

Analiza materiału dowodowego wskazuje, iż pokrzywdzona, mimo iż była właścicielką mieszkania, w którym zamieszkiwała także oskarżona, nie była zdolna z własnej woli przeciwstawić się znęcaniu i zносиła je z obawy przed pogorszeniem swoich dotychczasowych warunków życiowych, a przede wszystkim rodzinnych, albowiem P. S., której centrum życiowe w okresie przypisanego przestępstwa mieściło się w mieszkaniu pokrzywdzonej, była związana z synem B. G., z którym posiadała dziecko. Słusznie zatem podkreślił Sąd Rejonowy, że pokrzywdzona była

„skazana” na towarzystwo i naganne zachowania oskarżonej jako współmieszkańca i musiała wielokrotnie podporządkować się oskarżonej, a przy tym z uwagi na dobro własnego dziecka i wnuka, znosić długotrwałe naganne zachowania oskarżonej i tym samym odwlekać podjęcie decyzji o zawiadomieniu organów ścigania o fakcie znęcania. Taka sytuacja wielokrotnie spotykana jest w przestępstwach znęcania się nad członkami rodziny, kiedy decyzja o zawiadomieniu organów ścigania podejmowana jest pod wpływem jakiegoś wyjątkowo niebezpiecznego zachowania ze strony sprawcy, lub pod wpływem wystąpienia kresu wytrzymałości u osoby pokrzywdzonej, która decyduje się na zawiadomienie o popełnieniu przestępstw z uwagi na instynkt samozachowawczy, nie zważając już ostatecznie na konsekwencje, jakie to przyniesie jej samej, bądź rodzinie.

Wniosek

O uniewinnienie oskarżonej lub uchylene zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Zarzut nie jest zasadny, albowiem nie doszło do obrazy przez Sąd Rejonowy prawa karnego materialnego, tj. art. 207 §1 k.k.

Lp.	Zarzut	
2 i 3	<p>Obraza przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 5 §2 k.p.k. rozpatrzony łącznie z zarzutem błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku – zarzut 3 i 4 apelacji, albowiem zarzuty te się przenikają i stanowią tzw. zarzut mieszany.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Rozpatrując te zarzuty Sąd Okręgowy wskazuje, że przekonanie o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.), stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.), jest wyczerpujące i logiczne</p> <ul style="list-style-type: none"> - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.). <p>Akcentuje to szereg orzeczeń Sądu Najwyższego i sądów apelacyjnych (por. wyrok SN z 3 września 1998 r. sygn. V KKN 104/98 - Prokuratura i Prawo 1999, Nr 2, poz. 6; a także wyrok S.A. w Łodzi z 20 marca 2002 r. sygn. II AKa 49/02 - Prokuratura i Prawo 2004, Nr 6, poz. 29).</p>		

Sąd Rejonowy niewątpliwie sprostął temu zadaniu.

Z kolei, jak wskazuje się w doktrynie „zarzut odwoławczy błędu w ustaleniach faktycznych nie może polegać wyłącznie na polemice z ustaleniami faktycznymi poczynionymi przez sąd. Skarżący nie może więc ograniczyć się do wskazania rozbieżności pomiędzy stanem faktycznym ustalonym przez sąd a rzeczywistym przebiegiem zdarzenia, ale powinien wykazać, na czym polega błąd w ustaleniu stanu faktycznego (por. wyroki SN: z 24.03.1975 r., II KR 355/74, OSNPG 1975/9, poz. 84, s. 12; z 22.01.1975 r., I KR 197/74, OSNKW 1975/5, poz. 58; wyrok SA w Krakowie z 14.05.2008 r., II AKa 50/08, KZS 2008/7–8, poz. 64)”. Świecki, Dariusz. Art. 438. W: Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany. System Informacji Prawnej LEX, 2018.

Zarzuty obrońcy z art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. mają charakter nieuzasadniony i typowo polemiczny. Formułując ww. zarzuty, obrońca zaprezentował wersję zdarzeń oczywiście korzystniejszą, czy wręcz ekskulacyjną dla oskarżonej, jednak nie mającą oparcia w wiarygodnym materiale dowodowym. Sąd Rejonowy w sposób logiczny i swobodny ocenił wszystkie dowody i wskazał w sposób wyczerpujący, którym dowodom dał wiarę i dlaczego, a którym wiarygodności odmówił. Taka ocena materiału dowodowego nie obraża treści art. 5 §2 k.p.k.. Ponadto Sąd Okręgowy, wbrew twierdzeniom obrońcy, nie znalazł w materiale dowodowym żadnych wątpliwości, których nie dałoby się

usunąć poprzez logiczną analizę dowodów. Zeznania pokrzywdzonej B. G. znalazły wystarczające potwierdzenie w innych dowodach, by uznać za pewne dopuszczenie się przez oskarżoną występku kwalifikowanego z art. 207 § 1 k.k., w tym w dokumentach sporządzonych w ramach prowadzonej procedury „Niebieskie Karty”.

Omawiając poszczególne dowody Sąd Rejonowy nie ustrzegł się natomiast oczywistej omyłki pisarskiej na stronie 9 uzasadnienia – k. 412, co zostało dostrzeżone przez obrońcę. Omawiając bowiem niewątpliwie zeznania świadka B. K. – sprzedawczyni w sklepie osiedlowym na oś. W. W., Sąd użył imienia i nazwiska B. K.. Jednak z kontekstu tego fragmentu uzasadnienia jednoznacznie wynika, że mowa jest o zeznaniach B. K.. Omyłka ta zatem nie miała żadnego wpływu na treść zaskarżonego wyroku.

Wniosek

O uniewinnienie oskarżonej lub uchylenie zaskarżonego wyroku do ponownego rozpoznania

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Brak podstaw do uwzględnienia wniosku z uwagi na niezasadność obu zarzutów opisanych w punktach 3 i 4 apelacji

4. **OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE**

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	Art. 439 i 440 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
<p>Z uwagi na fakt, iż wniesienie środka odwoławczego, niezależnie od jego granic i zakresu, każdorazowo obliuguje sąd odwoławczy do zbadania ewentualności wystąpienia uchybień, o jakich mowa w art. 439 k.p.k. i 440 k.p.k. stwierdzić należy, że nie dostrzeżono w niniejszej sprawie wskazanych tam uchybień, a kara wymierzona oskarżonej jest karą adekwatną do stopnia jej zawinienia, strony podmiotowej przypisanego jej czynu, oraz stopnia jego społecznej szkodliwości, a więc orzeczona kara nie może być uznana za niewspółmiernie surową i to w dodatku w stopniu rażącym.</p>		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		

0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy	
0.1w całości		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Zarzuty i wnioski apelacji nie zostały uwzględnione przez Sąd Okręgowy		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany		
	0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
	0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
	1.1.	# art. 439 k.p.k.
	Zwięźle o powodach uchylenia	
	2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwięźle o powodach uchylenia	

	3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
	Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
	4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
	Zwięźle o powodach uchylenia		
	0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
	0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.nr 49 poz. 223 z 1983r. z późniejszymi zmianami) oskarżoną obciążono kosztami procesu za II instancję

7. PODPIS

Ewa Taberska